

Datum: 11.04.2017
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Reportaže
Autori: Dragana Matović
Teme: Vojska Srbije

Naslov: BAZA "MORAVA" USRED AFRIKE

Naromena:
Površina: 927
Tiraž: 165227

Strana: 25

Фото из архива Министарства одбране

НАЧЕЛНИК ЦЕНТРА ЗА МИРОВНЕ ОПЕРАЦИЈЕ ВС ПУКОВНИК МИЛИВОЈЕ ПАЈОВИЋ ИСКУСТВА ИЗ МИСИЈЕ ПРЕТОЧИО У КЊИГУ

БАЗА "МОРАВА" У СРЕД АФРИКЕ

■ Иако су немири чешћи, а сваки излазак из касарне ризик, наши војници воле ове крајеве

КАД човек промени кревет, место где живи или државу, томе треба да се прилагоди и његова душа и тело. Сан бежи са очију. Данима ни да их прикопи. Некоме недостаје тутњава ногних трамваја или шкрипа "дедесетпете" на Зеленаку. Некоме фали тишина у тами. Повлена или зврђаје инсеката на Власини, у Текији или на сокакима Баната. Како је ко научио. О хранама и другим животним навикама да и не говоримо. Али кад пређе у рутину, онда ново место боравка постаје најчешћа навика. Више те не држи место. Опет би на пут.

Овим описом пуковник др Миливоје Пајовић, начелник Центра за мировне операције Војске Србије, препони своје искуство и искуство својих колега које учествују у мисији Уједињених нација у Централноафричкој Републици (МАРС) у Бангији.

„Највеће штапање које може да постигнеш је да пропадаш која радије

ангажовани под мандатом УН у Африци.

Пуковник Пајовић пише како су се прилагођавали новом окружењу и опстајали скоро без елементарних услова за живот. У тренутку кад смо разговарали, Пајовић, који се већ вратио у Африку, јавили су да се тамо очекују немири и да

ДИЈАМАНТИ

- ОБИЧНО у рану зору, кад навали несаница на наше очи, изађемо на капију се попнемо мрдервинама на ограду кампа - каже пуковник Пајовић. - Најчешће гледамо велике камione са огромним стаблним најскупље ебанине који одлазе према лукама одакле се даље шверцују. На сличан начин, немилосрдно се шверцују и дијаманти и злато. И, то је тешко контролисати, мада је у мандату УН и да се спречи шверц.

- говори Пајовић. - Свуда се неко оружјем око нечега отима. Најчешћи су то унутрашњи конфликти, али се догађа и да једна страна буде нездоволјна реакцијама, осим што морамо да обезбедимо залихе хране и воде, дуплирају се смене и посаде наших лекара. Једна

рава". Ту ради и наша војна болница. Иако наши војници живе у околностима у којима је сваки излазак из касарне ризичан, Пајовић каже да је Африку заволео и да јој се радо враћа.

- Постоји нека специфичноста која се шверцује ка афричким тлу, ка афричким људима, њихо-

- говори Пајовић. - Свуда се неко оружјем око нечега отима. Најчешћи су то унутрашњи конфликти, али се догађа и да једна страна буде нездоволјна реакцијама, осим што морамо да обезбедимо залихе хране и воде, дуплирају се смене и посаде наших лекара. Једна

рава". Ту ради и наша војна болница. Иако наши војници живе у околностима у којима је сваки излазак из касарне ризичан, Пајовић каже да је Африку заволео и да јој се радо враћа.

- Постоји нека специфичноста која се шверцује ка афричким тлу, ка афричким људима, њихо-

” За наше војнике постоје само база и три сигурна места на која могу да дођу

- моторно уље за шаргарепу, делови гардеробе за ногеве, кромпир за вентилатор... Није ретко да на мотоциклу, који се користи као градски превоз, видите два путника и краву. А немири су сваког

- За све припаднике УН влада полицијски час од 21 до шест ујутру - говори пуковник Пајовић. - Најавнији је да поштујете упутства која дају надлежни из службе безбедности УН. Свакодневно наш медицински тим пролази кроз центар града, одлази на аеродром, улази у хеликоптере и авионе и креће широм целе државе. Прокстарили смо је у конвојима и констатовали да у тако великој држави, већ од две Француске и Србије, има само око 300 километара асфалтираног пута.

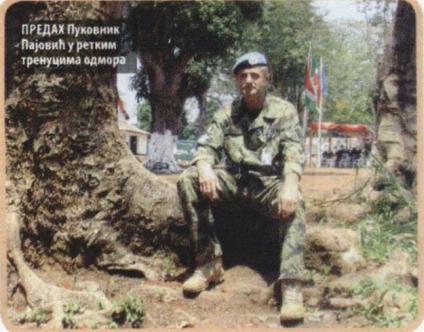
Наши медицински скори свакодневно одлазе на критична места по рањење и погинуле војнике УН.

- Задатак спрског контингента је да не приступе грубом силом мисији УН, већ га козваним меким приступом. То је људима најкорисније. Кад дате војну болницу, као да сте дали једну бригаду наоружаних војника. Свакодневно смо били у опасности. Улични протести у Бангију су неочекивани и плахијви.

Пајовић је у Африци сада са новим задатком - да као командант сектора Запад заштити људе који пролазе јединим путем за снабдењавање у Централноафричкој Републици.

- Живеју са Камерунцима, Конгоанцима, Бандладенцима и локалним становништвом - каже он. - Ништа тако снажно не утиче на човека као живот у мултикултурном подручју. Кад разговарате са Египћанином из исламске републике, са муслиманом из Бангладеша, са Мађарем, Финцем, неким ко верује у вуду маџију и мисли да треба да се лечи зебрином машу и изметом, а не да иде код хирурга, постајете неко скенирајући читавој планети.■

Драгана МАТОВИЋ

ће најмање две недеље бити отежано снабдевање водом и храном.

- Најтешке питање које можете да поставите у једној афричкој земљи у којој постоји конфликт јесте да ли се зна ко против кога ратује

варница је довољна да се све претвори у експлозију.

Највише наших војника, њихових стотинах, учествује у мисијама УН у Африци. Наши људи су од западне до источне обале - у Малију, Сомалији, Конгу, Централноафричкој Републици... Већ четири године наши војници су и на борди Светских програма за храну, као део мисије за борбу против пирата у Индијском океану.

- Када је формиран наш тим за борбу против пирата, ишао сам у Цибути - прича Пајовић. - Раније сам био у Либији, а од 2014. па до половине 2015. командовао сам контингентом у Централноафричкој Републици. Овај контингент ће још дugo бити наш предмет пажње.

Наша војна база је у Бангији, главном граду Централноафричке Републике. Војници су јој дали име "Мо-

вном начину живота - прича наш саговорник. - На улицама живот не стaje. Ни током ноћи. На улицама се шишате и бријете. На улицама се поправља аутомобил, продаје живо месо прекривено мумом, воће... Под отвореним небом разменују шта ко има

- Цео живот се овија јодом, сајфом и небом

дана. Рат траје. Људи се дојијају да преживе. На улицама, најлошћ, нема старих људи. Њихов живот је кратак, због заразних болести, ратова... Али је убрзан као у ритму бубњева. Једино је најуспешнији већине кишне све стање.

На улицама афричких градова нико није сигуран. За наше војнике постоје само база и три сигурна места на која могу да дођу

— НОВИ КОЛОНИЈАЛИСТИ —
- ВЕЛИКЕ сile које су некад биле власници читавог живота у Африци поново су присутне на овом тлу - каже Пајовић. - Од њихове воље и њихових планова зависи када ће се сукоб распламати, а када утихнути. Данас је доминантна економија. Желе да узbuju Aфрику где има доста lignita, dijamantata, zlata, nafta i minerala. Koriste svoju infrastrukturnu iz kolonijalnog perioda. Tamo sam zaključio da do sukoba dolazi ukoliko im ne dozvolene da uđu i eksploatišu ono što hoće.

— Драгана МАТОВИЋ